

بَعَثَدُرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَدِرُوا

عذریه وکری دوی | تاسونه | هرکه چه واپس رشتی تاسو | دوی ته | ووايه | عذرمه کوی

لَكُمْ قَدْ نَسَّأْنَا اللَّهُ مِائَةَ أَلْفٍ سَنَةً ۖ رُدُّوهُ إِلَىٰ آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

[illegible]

ستاسو خبرونه (حالات) | او کوری به | الله

وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَزِيدُونَ

ادد کُرسول | بیا | به وایں کہے شی | دھفہ طریتہ مہ مہ می

بیا به الله تعالى ته واپس لاڻي شی چه پټ او څرگند هرڅه ورته معلوم دی

فَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾ سَحَلَفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ

هغه په ويناى تاسو | هغه خه | چه تاسو به كول | ډير زړه دوى قسمونه خوي | په الله | ستاسو به وړاندې

هغه به ورته ويناځي چه كوم كوم كارو ته تاسو كول ، چه تاسو واپس شي نو دوى به درته په الله تعالى قسمته

وَالْقَلْبَ يَوْمَ إِلَيْهِمْ لِنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ

بچه را و پس شئی تاسو | ددک حرف نه | چه تاسو مخ وارهوئ | له دوی نه | پس تاسو مخ وارهوئ | له دوی نه | بیشکه دوی

ہی ۔ دے پارے دے چہ تاسو ترے نہ واوہی ، تو تاسو ترے مخ واوہی (حکچہ) دوی

عَسَٰءَ ۖ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ جَزَاءً ۖ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

ل(دی) | او د دوی خُائے | دوزخ دے | بدلہ (دہ) | دھفہ کارو | چہ دوی بہ کول -

دی اودوی تیکانرہ دوزخ دے اودا دودی د عملو بدلہ دے -

لِفُؤْنٍ لَّكُمْ لِيَتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن اللّٰهَ

له قهره خور | نامونه | چه تاسورا هی شی | له دوی نه | پس که چهر | تاسورا هی شوی | له دوی نه | پس بیشکه | الله

تاسو ته ځکه قسمونه خوږی چه تاسو تره نه راځی نی، نواښه تقای د داسه شتراری خلغو نه

رَضِيَ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ^(٥٦) الْأَعْرَابُ أَشَدَّ كُفْرًا وَبِقَافَا

راہی کیجی | دھقہ حلقو نہ | چہ نافرمانہ دی | داکی وال | دیر سخت دی | پہ کفر | اوفناق کئے

پہلے ۱۰ راجی کی پڑی ۔ داکلی وال (منافقان) پہ لہو اوعای ہے دیر کی دی

جَذْرُ الْإِيْعَلْمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ

ایات لائق | چه نه دیو هیبریدی | چه احکامو | چه نازل کرل | الله | په خپل رسول | او ابله

وَوَكَّلْنَاكَ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَنُفِضْنَا بِكَ الْخِطَابَ

يَمَّ حَكِيمٌ ۝۹۷ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّبِعُ مَا يَلْفِظُ

هغه دی | او هغه ځای وال | د حکمت خاوند دی | هغه ده چې د خوږم بود | څه خیال کوی | هغه ده چې د خوږم بود |

مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّيْرِ

تاوان | او انتظار کوی | پہ حق ستاسو کینے | (د زمانے) د گردشونو | ہم پہ دوی کے | گردش |
خرش کول تاوان گتری او پہ تاسو باندہ انقلاباتو انتظار کوی غور آوخت ہم پچھلہ پہ دوی راستو

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۹۸ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

او اللہ | اوردیدونکے | پوہہ دے | او غنے کلی وال | ہمدی | پہ ایمان لری |
او اللہ تعالیٰ ہر شے اوسری پہ ہر شے پوہہ دے - او غنے کلی وال داسے ہم دی | پہ اللہ تعالیٰ او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ

اوپہ ورخ | د آخرت | او گتری | ہمدی | دوی خرش کوی | نزدیکت | پہ نزد اللہ
درخ د آخرت ایمان لری | او غنے پہ خرش کوی ہمدی | اللہ تعالیٰ پہ دربار کینے د نزدیکت او دیغیر

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا أَنهَآ قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

او د رسول د دعاگانو (اختلاصیہ) | واورے | بیشکہ دا | نزدیکت کے | دوی د پارہ | زسیہ داخل کری دوی
د دعا اختلاص ذریعہ گتری ، ہو بیشکہ دا خرش کول د دوی د نزدیکت ذریعہ د ، اللہ تعالیٰ بہ د عزیز

اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۹۹ وَالسَّيْقُونِ الْأُولُونَ

اللہ | پہ خیل رحمت کینے | بیشکہ اللہ | بخیرونکے | مہربان کے | او واندہ کونکے | دقونہ ورو
د خیل رحمت د سیوری لاندہ راولی ، بیشکہ اللہ تعالیٰ بخیرونکے مہربان دے - او ہمدی مہاجر و انصار پہ د

مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ

لہ مہاجرینو | اولہ انصارونہ | او ہمدی خلق پہ | پیروی کے د دوی | پہ نیکی کینے | راضی
تولونہ و دوسرے ایمان نہ سبقت کرے کے او غوک پہ پہ اخلاص و رپسے روان شوی دی د

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

اللہ | لہ دوی نہ | او دوی راضی شول | د ہمدی | او تیار کمری دی | دوی لہ | باغونہ | پہ بہیرو
تولونہ اللہ تعالیٰ راضی شو دے او ہمدی اللہ تعالیٰ نہ راضی شوی دی او اسے باغونہ لے ورنہ تیار کمری دی پہ د

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

د ہمدی لاندہ | نہرونہ | ہمیشہ بہ دی | پہ ہمدی | ہمیشہ | ہم دادہ | کامیابی | لویہ
لاندہ نہرونہ بہیرو تندر تندر بہ پکینے د سیوری ، دا دیرہ لویہ کامیابی د

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

او غنے لہ دونہ | پہ تاسو کیر چا پیرو دی | لہ کلی والونہ | منافقان دی | او غنے لہ مدینے والونہ
او لہ مسلمانانو! تاسونہ کیر چا پیرو پہ کلی والونہ د بیر خلق منافقان دی او غنے پہ مدینے والونہ دی

مَرَدُّوا عَلَى الْبِغَاقِ ۖ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ

پہ تہنیک دی | پہ نفاق باندہ | نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی
پہ یہ نفاق تہنیک ولاہ دی - تہ خود دی نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی

نَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ

پہ تہنیک دی | پہ نفاق باندہ | نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی
پہ یہ نفاق تہنیک ولاہ دی - تہ خود دی نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی

نَحْنُ

پہ تہنیک دی | پہ نفاق باندہ | نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی
پہ یہ نفاق تہنیک ولاہ دی - تہ خود دی نہ پیر نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی

عَتَرُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرُ سَيِّئًا

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٠﴾ خُذْ

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

صَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

لِيَمَّ ۝۳۰ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْ

فَسَيَّرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

سَتَرْدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

لَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

منزل ۲

وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

اوپاہ معاف کری | دوی | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند کے | او ہفت خلق | کو مہم جو کرے |

مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

یو جومات | د ضرر و رکول | او د کفر کو | او اختلاف پیدا کو | د پارہ | د مؤمنان پہ منیر کئے |

وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جو دلو | ہفت پا د پارہ | چہ چنگ کرے د اللہ | او د د رسول سرہ | ورنہ لہ دے | او د گہ مزل و شہر |

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

چہ نہ د ارادہ کرے | د حق (خیر) | سوا د نیکی | او اللہ | گواہی رکوی | چہ یقیناً دوی | دروغ زن دی |

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

تہ مہ و دربرہ | پہ ہفت کئے | ہیہ کلہ | خامنا ہفت جومات | چہ بنیادے | بنیادے شوے | بہ پڑھ کار باہ |

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۖ فِيهِ رَجُلٌ

د دہ و مہی ورے نہ | ہفت زیات حق لری | چہ و دربرے تہ | پہ ہفت کئے | پہ ہفت کئے داس خلق دی |

يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهَّرِينَ ۝ أَمِنْ أَسْ

چہ خوینوی | چہ دوی پاک شی | او اللہ | دوست لری | پاک اوسید و نیکی | پس آیا ہفت کس چہ بنیادے |

بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مِنْ أَسْ

د خیل آبادی | بہ دبیرہ | د اللہ نہ | او بہ رضامندی (د ہفت) | دبیرہ دے | یا ہفت کس | بنیادے کیہ |

بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ

د خیل آبادی | بہ عابہ | دیوے کندے | غور زینکے | پس و غور زینکے | بہ دہ مزل | پہ اور کئے | د دوزخ |

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي

او اللہ | لاہہ نہ بنائی | قوم | د ظالمانو تہ | ہمیشہ بہ وی | آبادی د دوی | کوے |

پہ او کئے و غور زینکے او اللہ تعالیٰ ظالمانو تہ ہدایت نہ کوی | قوم عارت چہ دوی جو کرے دے دایہ |

بَنُوا رِبَّةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

دو چوہرے | شک غور زنی | ددوی پہ زہونو کینے | مگر داچہ | تکرے تکرے شی | زہونہ ددوی | او اللہ
عمر ددوی پہ زہونو کینے | شک زہونو | ترھنے چہ ددوی زہونہ (دجومات پہ غور زنی) توجہ توجہ شی - او

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۱ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

پوہہ | حکمت خاوند | بیشک اللہ | اخستی دی | د مومنانو نہ | ددوی مانو نہ | او ددوی مانو نہ
اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ دانا | بیشک اللہ تعالیٰ د مومنانو مانو نہ او ددوی مال دولت پہ ک بدلہ کینے پہ بیعہ اخستی

بِأَنَّهُمْ لَهِمُّ الْجَنَّةِ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ

حک چہ دوی لہ | جنت (د) | دوی جنگ کوی | د اللہ پہ لاسہ کینے | پس دوی دژنی | او دوی دژلے شی
دی چہ دوی تہ بہ جنت ملا بیوی | دوی د اللہ پہ لاسہ کینے جنگ کوی | پس دوی (دینمان) دژنی او دژلے کیری

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ

وعدہ دہ | دھن پہ ذمہ | رہتیے | پہ تورات | او انجیل | او قرآن کینے | او حق دہ | زیادہ کوی
د اللہ تعالیٰ دا وعدہ | تورات ، انجیل او قرآن پہ دوسرہ رہتیے دہ ، او د اللہ تعالیٰ نہ زیات

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا ببيعكم الذي بايعتم به ۱۱۲

نپلہ وعدہ | د اللہ نہ | پس خوشحالہ اوسنی | پہ خپلہ ہمسودا | کومہ چہ تاسو کرہ (اللہ سرہ) | او
دخپل قول پورہ کونکے نورغوک کینے شی | پس تاسونہ | پہ خپلہ دے سودا چہ تاسو اللہ تعالیٰ سرہ کیرے دہ خوشخبری د

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۱۳ التَّائِبُونَ الْعِيدُونَ الْحَدُّونَ السَّاجِدُونَ

ہم دادہ | کامیابی | نویہ | دوی نویہ کوونکی | عبادت کوونکی | حمد و ثنا کوونکی | روزہ نیوونکی
او دا دیرہ نویہ کامیابی دہ - داخل نویہ ویستونکی ، عبادت کوونکی ، حمد و ثنا کوونکی روزہ نیوونکی

الرَّكِعُونَ السُّجَّدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکی | سجدہ کوونکی | حکم کوونکی | د نیک کار | او منع کوونکی | د بدکار نہ
رکوع کوونکی ، سجدہ کوونکی ، خلقو نہ د نیک کنی حکم کوونکی ، او د بد کارونو نہ منع کوونکی

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۴ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکی | د اللہ د حدودو | اوزیرے و رکوع | مسلمانانو نہ | روانہ دی | پیغمبر لہ
او د اللہ تعالیٰ د (قائم شو) حدودو حفاظت کوونکی دی او (داسے) مؤمنانو نہ زیرے و رکوع - پیغمبر او مؤمنانو

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا

او غفر خلقو لہ | چہ ایمانو نہ راوی دی | چہ دوی بخشنہ وغواری | مشرکانو د پارہ | او اگر چہ | دوی دی
سرہ دانہ بقی چہ د مشرکانو پہ حقلہ بخشنہ غواہی - اگر کہ نزد دے خیلوان

أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۵

خیلوان | پس لہ دے نہ چہ | بنکارہ شوہ | دوی تہ | چہ دوی | دوزخیان دی
دی ، دے نہ پس چہ دا ورتہ بنکارہ شوہ چہ دوزخیان دی

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا

اونہ وہ | بخینہ غوبتل | دابراہیم | دخیل پلار دپارہ | مکر | پہ سبب دہفہ وعدے | اہم کہے نے وہ
اودابراہیم علیہ السلام | دخیل پلار دپارہ | دہا غوبتل صرف دیوے وعدے پہ وجہ دو چہ ابراہیم علیہ السلام دہسره

إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ

دہسره | پس ہر کلمہ چہ بنکارہ شوہ | دہتہ | چہ دے دینم ک | دالہ | نوبیزارشولہ دہتہ نہ | بیشک
کہے دہ | بیا ہر کلمہ چہ دہ معلومہ شوہ چہ ہفہ دالہ تعالیٰ دینم ک نوترے نہ ویزارہ شوہ | واقعی

إِبْرَاهِيمَ لِأَوَّاهٍ حَلِيمٍ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ

ابراہیم | دیرنرم دلہ | بردبارہ وو | اونہ دے | اللہ دے | اہم بے لاکہ کری | یو قوم | پس لہ دے
ابراہیم علیہ السلام | دیرنرم مزاجہ اوبردبارہ وو | اوالہ تعالیٰ یوقوم نہ بے لاکہے کوی پس لہ دے نہ چہ دوی تہ

إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

چہ لایاے بنوے وی دوی | تریچہ | اواضح کری | پہ دوی | ہفہ چہ دگلہ ہفہ نہ مان و ساقی | بیشک اللہ
ہدایت شوے وی تریچہ دوی تہ ہفہ غیزونہ صفا صفا و بناوی د کو مونہ چہ دوی لہ بیچ کیدل پکاری بیشک اللہ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پہ ہر غیز بانوی | پوہیبری | بیشک اللہ دپارہ دہ | بادشاہی | دآسمانوی | اود زک
پہ ہر شے باند پوہہ دے - بیشک دآسمانوی اود زک بادشاہی صرف دالہ تعالیٰ دہ ہفہ

يُمِيتُ وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

ہفہ ژوندے کوی | اومرہ کوی | اونشتہ کتاسولہ | بے لہ خدائے نہ | خوک دوست | اونہ خوک مددکار
ژوند و رکوی اومرک راوی ، اویے دالہ تعالیٰ نہ ستاسوبل ہیخوک دوست یا مددکار نشستہ

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

البنتہ متوجہ شوہ | اللہ | پہ خیل نبی | اوپہ مهاجرینو | اوپہ انصارو | کوموچہ
بیشک اللہ تعالیٰ دخیل پیغبر اود ہفہ مهاجرینو اوانصارو پہ حال توجہ وکرا چہ پہ

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

پیروکرا ددہ | پہ وخت | دتنگ ستی کنے | پس لہ دے نہ | نزدے دہ چہ داوری | زہونہ
داسے تنکسیا کنے دپیغبر سرہ ملگرتیا وکرا ، پس لہ دے نہ چہ دختو خلقو زہونہ زہونہ

فَرَّقِي مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

دیوے لہ دوی نہ | بیا ہفہ متوجہ شوہ | پہ ہفوی | بیشک دے | پہ دوی | دیرمہربان | نہایت رحم کرکے
وو ، ہفہ پہ دوی مہربانہ شوہ ، بیشک اللہ تعالیٰ پہ دوی دیرمہربان رحم کونہ دے

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

اوپہ ہفہ دریوکسانو | د کو مو فیصلہ چہ ملتوی شوہ | تریچہ چہ | اہرکہ تنکہ شوہ | پہ دوی | زمکہ
اوپہ ہفہ دریوکسانو ہفہ مہربانی وکرا د کو مو معاملہ چہ ملتوی کرے شوہ - تروے چہ زمکہ پیرے سرہ دخیل

بِمَا رَحِبْتَ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَ ظَنُّوا

سره | دارت والی دهن | او تنگ شول | په دوی | خانو نه د دوی | او دوی گمان وکړه

نہ تنگ شوه ، او خپل ژوندون ورباند بار شو ، او په دے پوهه شول چه د

آن لَامَلَجًا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ تَمَّتَاب عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا

چه نشته د پناه | د الله نه | مکرمون م ده سره | بیا ده مهرباني وکړه | په دوی باند | چه دوی توبه وکړي

الله تعالی د قهر نه بل هېڅ ځای کښه پناه نشته بے د هغه نه ، نو الله تعالی پرے مهربانه شو چه دوی آیند م

إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۱۱۸ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

بیشکه هم الله | توبه قبولونکي | مهربان دے | اے دایمان خاوندانو! | د ویریزئ د الله نه

توبه ویاړی بیشکه الله تعالی توبه قبولونکي مهربان دے - اے مؤمنانو! د الله تعالی نه ویره کوئ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۱۱۹ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

او شئ | . سره | د رښتیا ویونکو | د جائز نه ده | مدینه والو له | او هغه چا له

او د رښتینو خلقو سره ملگری وسیرئ . د مدینه خلقو له او د گمرا چا پیره کلی والو

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ

چه چا پیره د دوی وو | له کلی والو نه | چه دوی وروستو پاتے شی | د رسول الله نه | او

له دا مناسب نه وو ، چه د الله تعالی د رسول نه د وروستو پاتے شی او

لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ ذَلِك بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

ډاډه زیات خوبه وگنړی | خپل خانو نه | د ده د ځان نه | دا ځکه چه | نه رسیږي دوی ته

خپل ځان د ورته د پیغمبر نه خوبه ښکاره شی ، دا ځکه چه دوی ته هرکله د الله تعالی

ظَنًّا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ

تندۍ | او نه ستوماني | او نه لوبه | د الله په لاره کښه | او نه دوی پامال کوي

په لاره کښه لږه ویره تندۍ یا ستوماني او لوبه ورسیرئ ، بیا په داسه لار

مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكَفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبِيلًا إِلَّا كُتِبَ

څه ځای | چه ناراض کوي | کافران | او نه دوی حاصلوي | د دشمن نه | څه کامیابي | مکرلیک شی

لا شئ | چه کافران پرے خفه کیږي ، یا د دشمن نه بدل واخلي ، نو په دے

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

دوی د پاره | د هغه په بدل کښه | عمل | نیک | بیشکه الله | نه ضائع کوي | اجر

یو کار باند د دوی یوه نیکي لیکل شی ، واقعئ الله تعالی د نیکانو اجر نه ضائع

الْمُحْسِنِينَ ۱۲۰ وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

د نیکو کارو | او دوی نه خرڅه کوي | (څه) خرڅه | د پوځي | او نه لوبه | او دوی نه قطع کوي

کوی - او داسه نه کیږي چه دوی د یو خرڅه وکړي لږ یا ډیر او یا د یو میدان

وَادِيًا ۱۱ اَلَا كَتَبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ

دخه (دادی) مگر ليکے شی | دوی دپاره | دپاره ددچه جزا و کرمی دوی ته | الله | دپاره نبره
نه تنبرشی او هغه دونه ليکے شی ، دا حکم چه الله تعالی دوی له د نیکو کارونو دپاره نبره

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۲ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً

د هغه شخه چه دوی به کول | اونه دوی مناسب | مؤمنانو له | چه وخی | قول
بدله و سر کړه - اودا خبره مناسبه نه ده | چه قول مومنان د وخی

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس دله و نه وتل | له هر ې فرقه | د دوی نه | خه خلق | چه پوهه حاصله کړی | په دین کې
اودا ې د و نه وی چه د هر ې یوه ېله نه څو کسان را وخی چه دوی په دین کې پوهه حاصله کړي

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۱۳

اوپه د و بړوی | خپل قوم | هر کله چه واپس ورشی | د دوی طرفه | چه دوی | و دیر بیری
او کله چه خپل قوم ته واپس ورشی نو چه دوی (د الله تعالی نافرمانی نه) و ویری چه هغوی د بدو کارونو نه بېرته شی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

اے دایمان ځاوندانو! | جنگ کوئ د هغو خلقو سره | چه نزدیکی ناسته | له کافرانو نه | او بیا د مومنی دوی
اے مؤمنانو! هغه کافران چه ستاسو خواو شوا دی هغوی سره جنگ کوئ (اودا ې و جنگیوئ) چه

فِيكُمْ غُلَظَةٌ ۱۴ وَاعْلَمُوا ۱۵ اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۱۶ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

په تاسو کې | سختی | او پوهه شی | چه الله | د پرهیز کارو سره ده | او هر کله چه نازلونه شی
دوی په تاسو کې سختی بیا مومی او پوهه شی چه الله تعالی د پرهیز کارو ملگر ې ده | او هر کله چه یو سورت

سُورَةٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ

یو سورت | نو څه له دوی نه | هغه څوک د | چه وائی | په تاسو کې د چا | زیات کړو | څه (سورت)
نازل کړه شی نو په دوی کې څه (منافقان) وائی چه د ې سورت په تاسو کې د چا ایمان

إِيْمَانًا ۱۷ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ

ایمان | پس کومو خلقو چه | ایمان را و ې د | پس څه زیات کړو د دوی | ایمان | اودوی
زیات کړو - پس کومو خلقو چه ایمان را و ې د ې هغه د دوی ایمان له ترقی وکړه دده اودوی

يَسْتَبْشِرُونَ ۱۸ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ

خوشحالی بیری - | او هغه خلق چه | په زړونو د دوی کې | مرض (د ې) | پس زیاته کړه هغه دوی
خوشحالی بیری - او هغه خلق د کومو په زړونو کې چه (د اتفاق) مرض د ې هغه سورت د دوی د

رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۱۹ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّ

پلټی د پاسه پلټی | اومره شو دوی | اودوی دو کافران | آیا دوی نه گوري | چه دوی
منافقان په گندامی کې نور زیاتو د کرمی اودوی د کفر په حالت کې مړه شول - آیا دوی د نه نه گوري چه دوی

يَقْتُونُ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

ازھبت غنہ و شق | پہ ہر سال کئے | یوحمل | یا | دودہ خلہ | بیا | دوی توبہ نہ کوی

وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ۱۳۲ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

اونہ تری نہ عبرت اخلی | نصیحت اخلی | او ہر کلہ چہ | نازلے شق | یوسورت | (نو) دگوری | خلہ دوی نہ

إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ

خوتہ | چہ آیا گوری تاتہ | خوک سرمے | بیا | دوی واپس شق | داول | اللہ

قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۱۳۳ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

زبونہ ددوی | خلہ چہ دوی | (دک) خلق دی | چہ پوہ نہ لری | راغلہ دے تاسوتہ | یونپیخیر

مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

لہ تاسونہ | گران دے | پہ ہفہ | ستاسو تکلف | حد زیا خواہشمند دے ستاسو | پہ مومنانو

رَّعُوفٌ رَّحِيمٌ ۱۳۴ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

زیات مہربان | رحم کوونکے | بیادرم | کہ چکر | دوی مخ داری | نو دواہ | کافی دے مالہ اللہ | نشتہ خوک معبود

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۱۳۵

بلہ ہفہ نہ | ہم پہ ہفہ | ما توکل دکہد | ادہم ہفہ | مالک | دعرش | بوئے

بَلِّغْهُمْ رِسَالَتِي ۱۳۶ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیور یونس مکی دے اوپہ ککے | (شتر و ۶) داللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے

الرَّحْمَنُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۱۳۷ أَكَاغِلِ النَّاسِ عَجَبًا

الکر | دا آیتونہ دی | د کتاب | خاوند حکمت | آیا خلقونہ و شق | تعجب

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَ

الفرلام | را | دا دے کتاب آیتونہ دی | چہ پہ حکمت پورہ دے | آیا دے خلقتو اخبرہ عجیبہ بشکار

شَوْهَ جِهَ مَوْنِزِ يَهَ دَوِي كَهَ يوسري (نبي علي السلام) ته دا دوي راؤ لير له چہ خلق (داللہ د نيونونہ) دير دہ | او

۳۲۹

المیزان الثالث

بَشِيرِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ

زیر درگاه | مسلمانان | چه دوی دپاره ده | مرتبه | رشتیه | ددوی دزب سره
چه خوک ایمان راودی هغوی ته زیری و کرکه چه هغوی له دخیل رب سره اوچته مرتبه مقرر ده

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ۝٢ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي

دوئیل | کافرانو | بیشک دے | جادوگر دے نیکارہ | بیشک ستاسو | اللہ دے | کو چ
(او پہ دے خبرہ) کافران وائی چہ داسرہ خو نیکارہ جادوگر دے - بیشک ستاسو رب حرف اللہ تعالیٰ دے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ

پیدا کرل | 'سمانوتہ | اوزمکہ | پہ شپرو | درھو کئے | بیا قاسم شو
جہ 'سمانوتہ | اوزمکہ | پہ شپرو | درھو کئے | پیدا کرل ، بیا پہ عرش ساند

چہ 'السموات' اور زمکہ نے پہ شہید و دھوکے پیدا کرلے، یہاں پہ عربی زبان میں

عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

پہ عرش باندی | تدبیر کوی | د کار | فتنہ د خوک سفارش کوونے | مکر | پس

قائم شو، هغه ډهر کار انتظام کوي، ځکه په وړاندې ټوک سوارش نه شي کولای مګر بس له ډنډه اډنډه ځای ته راوليږي. **اِذْنَهُ ۖ ذٰلِكُمْ اِلَلّٰهُ رَبُّكُمْ ۖ فَاَعْمَدُوْهُ ۙ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝۵**

اِذْ يَنْهٰى ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ
 لَاجَلِّ دَعْوَةٍ هُمْ دَا | اللّٰهُ | سَتَا سُوْرِب دے | پس عبادت کوئی ددے | پس آیا تاسو غور نہ کوئی

هَفَدَدًا يَازِدُ وَكَرَى (خَلْفَر) هَمَّ دَالِ اللَّهِ سَتَاوَرِبْ دَهَم دَدَهْ عِبَادَت كَوَى آيَا تَا سَوِغُورَنَه كَوَى (يَا دَسَا تَه)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ
دَوْرَهُ كُلَّ مَرَّةٍ | ستاسوو اپس نلل دی | دُتولو | وعدۀ ده دَالله | رنیتیت | بیشکه م هغه درویمه بیدار

دده طرف نه ستاسو واپس بلل دی | د پلوی | وعدۀ د الله | رښتینۍ | پښتانه هم د دین په
 هغه نه ستاسو د پلوی واپسی ده | داد الله تعالی رښتینی وعدۀ ده | مخلوق اول هم هغه پلوی

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

مخلوق بیابا ہم حقہ دو بار کڑوں کی حقہ چہ جزا و کبریٰ حقو کسا نو تہ چہ ایہان نے راوہد اول کدہ
کپے دے او بیابا ہم حقہ دو بار کڑوں کی حقہ چہ حقہ خلقوتہ یہ انصاف یدلہ و کبریٰ چہ ایہان نے راوہد

الصَّلَاحُ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

نیک | پہ انصاف سرکہ | ادھہ کسان | چہ کافران شول | دوی لم | خنیل دی | لہ کرو اوآد
دے او نیک کارونہ کے کڑی دی ، او ہفہ خلق کو موچہ انکارو کرو ، ہقوی لہ دختیلو دپارہ یشیلہ او

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٧﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

او عذاب | دردناک | پہ سبب ہے | دوی بہ کفر کو | ہم ہفتہ دے چاہے |
 او کفر او انکار پہ وجہ ورنہ دردناک عذاب مقرر ہے - اللہ ہفتہ ذات دے چہ نوری

الشَّمْسُ ضِيَاءٌ وَالْقَمَرُ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْمُرُوا عَدْوًا

نور | برقی دوکے | اسپورڈی | روپیانہ | اوقاف کے کپڑے | مزدونہ | چہ تاسو معلوم کریں |

مذکورہ جملہ اشیاء میں سے جو کہ اس کے پاس تھیں ان کے بارے میں اس نے کوئی تحریر نہیں کی ہے۔

السَّيِّئِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

دکلو تو | ا د حساب | نه دی پیداکړی | الله | دا (هرڅه) | مکر | برحق

دکلو تو په شمیر او (د وخت) په حساب یوه شی - الله تعالی دا څیزونه په حق و صداقت سره پیداکړی دی

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ

هغه بیانونی | آیتونه | دهغه قوم دپاره | چه پوهیږی | بیشکه | په بدلیدو کینه

هغه علم والو دپاره څخه - پیرانستلی بیانونی - بیشکه د شپه او ورځ په بدلیدو کینه او

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ

د شپه | او د ورځ | او څه چه | پیداکړل الله | په آسمانونو | او زمکه کینه | څخه دی

خه چه الله تعالی په آسمانونو او زمکه کینه پیداکړی دی په دے ټولو کینه هغو خلقو دپاره

لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا

دهغه قوم دپاره | چه ویريږی | بیشکه | هغه خلق چه | امید نه لری | زمونږ ملاقات | او خوشحاله دی

څخه دی کوم چه پر هیڅ کاره دی - بیشکه هغه خلق کوم چه زمونږ ملاقات امید نه لری او هم د

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

په ژوند | د دنیا | او مطمئن دی | په دے | او هغه کسان چه هغوی | له نڅینو زمونږ

دنیا په ژوند خوشحاله او هم په دے مطمئن دی ، او هغه خلق چه زمونږ د آیتونو نه

غفلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

بے خبره دی | هم د دوی خلط دے | دوزخ | په سبب هغه عمل | چه دوی به کولو -

بے خبره دی ، د داسه خلقو ځای د دوی د علوتو په وجه دوزخ دے -

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بیشکه هغه چه ایمان لري او عملونه وکړل | نیک | لاره به ویشای ددی ته | رب د دوی

بیشکه هغه خلق چه ایمان لري او نیک عملونه وکړل ، هغوی به خپل رب د ایمان په

يَايُمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

په وجه د ایمان د دوی | بهیږی په | دهغه لاند | نهرونه | په باغونو کینه | د نعمت

برکت (داسه ځایونو ته) ورسوی چه لاند په ترڅه نه (رڼه) و بهیږی د عیش په باغونو کینه هلته

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝

بلنه د دوی په دی | په هغه کینه | پاک د ذات ستا | اے الله ! | او د دوی دعا به وی | په هغه کینه | سلام

به هغوی وایي چه " اے الله ! ته پاک یی " او هلته به د هغوی (یوبل سره) دعا دا وی سلا و سپړی

وَاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

او خاتمه ده | د دوی د دعا | چه ټول تعریفونه | الله لره دی | چه رب دے | د ټولو جهانونو

او دهغوی د دعا دوستی وینا به (همیشه) دا وی چه ټول تعریف الله لره دے چه د ټول مخلوق پالونکي دے

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
 اوکے چرے تند ہی کوئے | اللہ | خلقتہ | تکلیف (رسول کیے) | لکھ چہ دوی تند ہی غوری | پہ سبک رسد
 اوکے چرے اللہ ددوی د بدن علونو سزا دوی تہ پہ تند ہی ویر کوئے لکھ چہ دوی پہ تند ہی بنسیر کوئے غوری
 لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 نو پور کرے شو بہ وہ | دوی دپارہ | مودہ ددوی | پس مونبر پریدو | ہفہ خلق چہ | امید نہ لری
 نو ددوی ميعاد بہ (بھو) پورہ شوے وو ،
 لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۱ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ^{۱۱}
 زمونبر ملاقات | ددوی پہ نافرمانی کئے | سروہلی بروہلی | اوہر کھ چہ ورسیری | انسان تہ | تکلیف
 پخپلہ سرکش کئے سروہلی بروہلی پریدو - اوہر کھ چہ انسان تہ تکلیف رسی نوہفہ
 دَعَا لِحَبِيئِهِ أَوْقَاعِدًا أَوْقَابًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
 نوبلی مونبرہ (ملاست) پہ چہ | یا پہ ناستہ | بیابہ ولاہہ | بیابہ کھ چہ | لرے کرو مونبرہ | لدہ نہ
 وخت مونبرہ بلی ہم پہ ملاستہ ، ہم پہ ناستہ اوہم پہ ولاہہ ، بیابہ کھ چہ مونبرہ ددہ تکلیف
 ضَرَّهُ مَرَّ كَانَتْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضِرٍّ مَّسَّةٍ كَذَلِكَ
 ددہ تکلیف | نو دے روہشی | لکھ چہ مونبرہ ددہ ہی یلی نہ وو | تکلیف (لرے کولولہ) | چہ دہ تہ ریدو | دغہ شان
 لرے کرو نو داسے روان شہ لکھ چہ دہ ہد و چرے پہ دغہ سختہ کئے مونبرہ رابلی قدر لہم نہ وو دغہ شان
 زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۲ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 بناشتہ کر شول | حد نہ تیرید و نکوتہ | ہفہ علونہ چہ دوی کول | او یقینا | ہلاک کری دوی
 حد نہ تیرید و نکوتہ د ہغوی علونہ بنہ معلومیری - او مونبرہ تاسونہ ورا ندی دیر توہ
 الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 (ہفہ) امنوتہ | چہ تاسونہ ورا ندی وو | ہر کھ چہ دوی ظلم و کرد | اورا غلی وو دوی تہ | پیغمبران ددوی
 ہلاک کرل ہر کھ چہ دوی ظلم و کرد ، حال دادے چہ دوی تہ ددوی پیغمبران پہ
 بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۝ كَذَلِكَ نَجْزِي
 پہ روہبانہ نخبوسرہ | اونہ وو دوی (داسے) | چہ ایمان نہ راوہوے | دغہ شان | مونبرہ سزا و کردو
 بنکارہ نخبوسرہ راغلی وو، مکر دے دپاسہ ہم دوی داسے نہ وو چہ ایمان نہ راوہوے ، مونبرہ مجرمانو خلقولہ
 الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
 قوم | د مجرمانو تہ | بیابہ مونبرہ کری تاسو | نا ئیان | پہ زمکہ کئے | د ہغوی نہ پس
 ہم دغے سزا کائے و رکوو - بیابہ دوی نہ پس مونبرہ تاسو د زمکہ پہ مغربا تہ نا ئیان مقہ کری
 لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۴ وَإِذْ أَتَاكَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
 چہ مونبرہ و کردو | چہ غنکہ | تاسو عمل کوئی | اوہر کھ چہ لوستلہ شہ | پہ دوی بانڈی | زمونبرہ آیتونہ | واغہ
 چہ مونبرہ و کردو چہ تاسو غنکہ عمل کوئی - اوہر کھ چہ دوی زمونبرہ غمگند آیتونہ ولو ستلہ شہ

قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا

نہ وائی | ہفہ خلق چہ | امید نہ لری | زمونہ ملاقات | چہ داوہہ | قرآن | بے لدے نہ

نہ خوک چہ زمونہ ملاقات امید نہ لری | ہفوی | وائی چہ دے نہ بغیر چرنہ یو بل قرآن داوہہ

أَوْبَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي

یا بدل کہہ دا | دواہہ | نہ دے زما داخ | چہ زہ بدل کہم دا | دخیل خان د طرف نہ

یا دا بدل کہہ | ورنہ دواہہ چہ زہ دا نہ ششم کوے | چہ دخیل خان نہ دے کہے رد و بدل و کہم

إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

زہ پیروی نہ کوم | مکر د ہفہ شہ | چہ وحی کیبری | زما طرف نہ | بیشک نہ دیریم | کہ چرے ناخرمانی و کہم زہ

زہ خوہی یہ ہفہ حکم پے روان یم کوم چہ ماتہ دوحی یہ ذریعہ راؤرسی | کہ زہ دخیل رب د حکم | ناخرمانی

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ كَوْشَاءُ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ

دخیل رب | د عذاب نہ | دورے | لویے | دواہہ | کہ چہ اللہ غوثیت | توماہ نہ د ووستے

و کہم نو د قیامت د | لویے ورے د عذاب نہ دیریم | ورنہ دواہہ چہ کہ د خداے رضا وے توماہ دا کلام نہ

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ

یہ تاسو | ادنہ یہ د و خبر دار کہی تاسو یہ د | پس بیشک پاتے شویم زہ | ستا سو مینہ کہے | یوہ مودہ | لہ نہ ورنہ

تہ ہذا آرد نہ وے اونہ یہ اللہ تاسو خبر کہی وحی | او بیازہ خوہ تاسو کہے دے نہ ورنہ ہم دیر پاتے شویم

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

پس آیا تاسو نہ پوہیری | پس خوک | زیات ظالم د | د ہفہ چانہ | چہ وتری | اللہ باند | دردغ

نہ آیا تاسو د عقل نہ کار نہ اخلی | نو د ہفہ چانہ غت ظالم بے بل خوک وحی چہ یہ اللہ باند | دردغ و تہمت

أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ

یا دسوخ و گیزی | د ہفہ آیتونہ | بیشک فلاح نہ بیاموی | مجرمان خلق | اودوی عبادت کوی

تری یا د ہفہ احکام دسوخ گیزی نو یا دساتی چہ د داسے مجرمانو خلاصے نشتنہ | اودوی د اللہ تعالیٰ

مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ

بے لہ خدائے نہ | د ہفہ خیز چہ | نہ نقصان رسوی دوی تہ | اونہ نفع رسوی دوی تہ | اودوی وائی

نہ سوا د داسے خیز تو عبادت کوی چہ نہ ورنہ نقصان رسوے شی اونہ فائدہ اودوی چہ

هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ

دا ربتان | خو | زمونہ سفارشیان کی | یہ نزد اللہ | دواہہ | آیا تاسو خبر و رکوی | اللہ تہ | د ہفہ چہ نہ دپوہ

دوی د اللہ تعالیٰ پہ دربار کہنے زمونہ سفارشیان دی | ورنہ دواہہ چہ آیا تاسو اللہ تعالیٰ د ہفہ خبر نہ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

پہ آسمان تو کہنے | اونہ پہ زمکہ کہنے | ہفہ پاک | او دیر اوجت د | لہ ہفہ نہ | چہ دگے شریک نہ

خبر وئی کوے چہ ہفہ تہ نہ خوہ آسمان تو کہنے معلومے دی | اونہ پہ زمکہ کہنے | ہفہ پاک د | او دگے د شرک نہ دپوہ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

اودنه دو | خلق | مگر یو امت | بیادوی اختلاف وکرو | اوکے چکندہ | یوحنا

اوپر شروع کیے | نول خلق صوف دیو جماعت دو بیابہ دوی کئے اختلاف پیدا شو | اوکے ستاد رب طرف نہ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فَيُبَاقِيهِ ۚ يَخْتَلِفُونَ

دورانہ فیصلہ شو | ستاد رب طرف نہ | نوبیلہ بہ شو وہ | دد کو پہ منہ کیے | یہ کومہ خبر کے کیے | دوی اختلاف کو

یوہ خبر کے اول فیصلہ شوے نہ وے | نوڈ دوی ترمیخہ بہ ددے اختلاف بہ حقلہ (پخو) فیصلہ ور کرے شوے وہ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ

او دوی وائی | دے نازل نہ شوہ | یہ دے | رختہ نخبہ | ددے د رب طرف نہ | پس دواہ

او دوی وائی | دوی د رب طرف نہ | یہ دوی باندی شے معین وے نازل نہ شوہ | نوٹہ وڈ دواہ

إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

چہ بیشک علم غیبو اللہ تہ (معلوم) | پس انتظار کوئی | بیشک زہ (م) | تاسوسرہ | لہ انتظار کو وکونہ یہ

چہ غیبو علم حومرف اللہ تعالیٰ تہ کہ تو تاسو انتظار وکری زہ بہ ہم تاسوسرہ انتظار کوم

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهُمْ

او ہر کہ | موند وٹکوڈ | خلقوتہ | (د) رحمت (مزہ) | پس لہ تکلیف نہ | چہ رسیدے دوی دوی

او ہر کہ | موند خلقوتہ | تکلیف رسیدے لہ نہ پس | رحمت مزہ | وٹکوڈ | نو

إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ

رہو | فوراً | دوی کتے کوئی | زمونہ پہ آیتون کئے | دواہ اللہ | دیر زیات تند | یہ کتکوما تو کئے | بیشک

دوی فوراً زمونہ د آیتون پہ حقلہ فریبونہ شروع کری (لے نبی!) دواہ | چہ اللہ تعالیٰ د مکر سزا دیر زور کوئی

رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي يُسَبِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ

زمونہ البر شوئی | لیکی | کوے کتے چہ تاسو کوئی | دے ہفہ ذات | چہ روانی تاسو | پہ اوجہ

بیشک چہ زمونہ فریبے ستاسو فریبونہ لگیادی لیکی | اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ تاسو پہ اوجہ مزہ

وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَخَرَيْنَ بِهِمُ

اوپہ دریاب کئے | تردے چہ | ہر کہ تاسو بی | پہ کشتی کئے | اور دے مٹو کشتی پہ سورنہ

اوپہ سمندر کئے کرمی | تردے چہ ہر کہ تاسو پہ کشتی کئے سورہ شئ | اوہفہ کشتی داخل د موافق

بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

پہ موافق بادونوسرہ | اودوی خوشحالی | پہ دے سرہ | نوراشی پہ د کشتی | سیلئی سختہ

بادونوپہ ذریعہ روان کری اودوی پرے خوشحالہ شئ نو پہ دے کئے (ناگمانہ) پرے د (مخالف) بادپرہ

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ

اور اغلے پہ دوی | چہ | لہ ہر طرف نہ | اودوی خیال کوئی | چہ دوی | راکی رشول

چہ راشی اودے غارے نہ پرے د اوجہ راخو شئ | اودوی پوہہ شئ | چہ (بس) | اوس سم راکی رشول

دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَجَبْتَنَا

دوی بلی الله | په خالص کولو | هغه د پاره | عبادت | که چیرې | تا خلاصه را کړه مونږ ته
نو هغه وخت الله تعالی ته اواز وکړی | دیر په احلام سره | چه که تا مونږ د دے (طوفان) نه خلاص

مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَتَاهُمْ

له دے (غرقا بڼې) نه | نو مونږ به ضرور یو | له شکر گذارونه | پس هر کله چه | هغه خلاصه وکړه دوی ته
کړه نو مونږ به ستا | دیر | دیر | شکر دونه ادا کړو - خو هر کله چه الله تعالی ورته نجات ورکړی نو

إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ

نو هغه وخت دوی | بغاوت شروع کړو | په زمکه کې | په ناحقه | اے خلقوا
لا ساعت تیرنه وی چه دوی د زمکه په مخ برناحقه سرکشی شروع کړی | اے خلقوا

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ ۖ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ لِنَبْلَا

بیشکه ستاسو سرکشی (روبال) | ستاسو په ځانونو (په پریوځي) | (داخو) سامان دے | د ژوند د دنیا | بیا زموږ طرفه
دا ستاسو سرکشی هم ستاسو په خپلو سرونو راپریوځي نو که د د دنیا ژوند د (د یو خود رځو) فائده ده | بیا ستاسو

مَرْجِعَكُمْ فَنَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ

ستاسو واپس راتلل د | بیا به مونږ وینایو ستاسو څه چه | تاسو کول - | بیشکه | مثال
هم مونږ ته وایسی ده نو مونږ به ورته ستاسو ټول کارونه ښه په گټه کړو | بیشکه د دنیا د ژوند مثال

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

د ژوند د دنیا | په شان د اوبو دے | چه راښکته کوو مونږ هغه | له آسمان نه | بیا به خپل مینو کې ملاوښی
د هغه اوبو په شان د دے کول چه مونږ له آسمان نه اوردلے بیا د اوبو سره په

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ

د سره | زرغونه | د زمکه | له کول نه چه خوری | خلق | او څاروی | تر دے چه
ملاویدو د زمکه سبزې ښه راوختله | کومه چه انسانان او حیوانات | خورسې | تر دے چه زمکه (په)

إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ

هر کله | وښوول | زمکه | خپل رونق | او ښایسته شو | او خیال وکړ | زمکه والو | چه دوی
ښه (شان) خپل رونق ته ورسیده | او ښایسته ښکاره شو | نو د دے مالکانو دا خیال وکړه چه دوی

قَدَرُونَ عَلَيْهَا ۖ وَاتَّهَمُوا أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا

قدرت لری | د دے د نه په فائده اختلاي باند | نو (ناکھانه) راوړسید په دے | زموږ حکم | د شپې | یاد ورکړ
په دے باند پوره قدرت لری | په دے کې (ناکھانه) زموږ حکم (عذاب) د شپې یاد ورکړ

فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَلِكَ

پس مونږ کړه هغه | د ریلې شوی فصل (په شان) | لکه چه هغه دوه دونه | پروت | دغه شان
راوړسید نو هغه مو داسه سپینه واکه کړه | لکه چه پروت په کې هډو څه دونه | هم دغه شان

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٥٠﴾

گواہ | یہ مینو زمونہ | او پہ مینو ستاسو | مونہ ذو | ستاسو عبادت نہ | بے خبرہ

زمونہ دستاسو تر مینو گواہ کافی دے - چہ مونہ خوشاسو عبادت نہ خبر (قدرلہ) ہم نہ ذو -

ہلتہ بہ | بیامومی | ہریو کس | ہفتہ چہ واندے | لیدی و | ادو بہ واپس کرسی | اللہ طرف تہ

نوحلتہ یہ ہر شوک د خیل عمل اندازہ و لکوی چہ دکان نہ واندے لیدی و | اول قول یہ خیل برحق

مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ

پہ | ددو مالک | حقیق | اور کئے بہ شی | لہ دوی نہ | ہفتہ خبرے چہ دوی بہ دروغ جوہو | دواہ

مولی تہ واپس کرے شی | او کوم دروغ چہ بہ دوی جوہو | ددوی نہ بہ درک شی - ورتہ دواہ

مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمَاءَ

شوگ | روزی درکوی تاسو | لہ آسمان نہ | اوز مکے نہ | یا شوگ | چہ مالک | د غورہ

چہ شوگ د آسمان اوز مکے نہ تاسو لہ رفق درکوی - یا شوگ دے چہ ستاسو غورہ و نو او

وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

او د سترگو | او شوگ | چہ راویاسی | ژوندے | لہ مہری نہ | اوراویاسی | مہے

سترگو مالک دے | او شوگ دے چہ د مہری نہ ژوندی راویاسی - او د ژوندی نہ مہے

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ

لہ ژوندی نہ | او شوگ | چہ انتظام کوی | ذکر | پس و یہ وائی | اللہ | نو دواہ

راویاسی - او شوگ دے چہ دہرکار انتظام کوی | نو دوی بہ خوڑا وائی | اللہ - نو پوس و کرہ ربیہ

أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ

پس آیا تاسو نہ ویری بی؟ | پس م دا اللہ | ستاسو رب | رہیتی | پس حقہ دی | پس

تاسو د ہفتہ د نافرمانی ویری بی نہ؟ | پس م دا اللہ تعالی ستاسو حقیق رب دے - نو د حق نہ پس نورخہ پاتے شول

الْحَيِّ إِلَّا الصُّلٰٓءُ ۖ فَآتَىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ

لہ حق نہ | سوا د گمراہی نہ | پس کم خوا | تاسو روان بی | دغہ شان | رہیتی شوہ | خبرہ

بغیرد گمراہی نہ - آخردا تاسو پہ کوم اہر روان بی؟ | ہم دغے ستاسو د رب خبرہ د

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا اِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ قُلْ هَلْ

ستادرب | یہ ہفتہ خلق چہ | نافوان دی | چہ دوی | ایمان نہ راوری | دواہ | آیا

نہو فاسقانو پہ عقلہ پورہ شوے دے | چہ دوی یہ ایمان نہ راوری - ورتہ دواہ چہ ستاسو پہ

مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَّبْدُوُا الْخُلُقَ ثُمَّ يَعْبُدُہٗ ۖ قُلْ اللّٰهُ

ستاسو پہ شریکانو کئے شوگ شتہ دے؟ | چہ پہ اول عمل پید کوی | مخلوق | بباد دوبارہ ژوندے کوی ہفتہ | دواہ | اللہ

جوہ کوی شریکانو کئے شوگ ہم شتہ چہ پہ اول عمل پید کوی او بیائے سر دوبارہ ژوندے کوی وژدو - اللہ

يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَيُّ تَوَفُّكُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ

پہ اول خل پیدا کوی | مخلوق | بیا بہ نے دوبارہ ژوند کوی | تو کوم خوا | تاسو اولی روان یئی | دواہ
نے پہ اول خل ہم پیدا کوی | اوسر د دوبارہ ہم نو دا تاسو کوم خوا | اولی روان یئی | ورتہ دواہ

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ

آیا (شستہ) | ستا سولہ شریکا تو نہ | ہفہ ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف نہ | دواہ | اللہ
چہ آیا ستا سو پہ (جوہ کوی) شریکا تو کینے ٹوک ہم شستہ چہ دحق پہ لارہ خلق روان کوی؟ ورتہ دواہ چہ اللہ

يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ

لارہ بنائی | حق طرف نہ | نو آیا ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف نہ | ہفہ زیات حق دے
دحق سمہ لارہ بنائی ، نو آیا ٹوک چہ حقہ لارہ بنائی ہفہ زیات حق دار دے

أَنْ يُتَّبَعَ أَفَمَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ

چہ تابعداری و کھے شی | یا ہفہ ٹوک چہ | لارہ نہ بیا مومی | مکر | دا چہ ہفہ نہ لارہ دیند شی | بیشک شوی پہ تاسو
چہ دہفہ تابعداری دوشی اوکے ہفہ ٹوک چہ پچیلہ ہم لارہ نہ بیا مومی ترخو چہ ورتہ نہ شوک شوی | نو دا پہ تاسو

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ

خنکہ | تاسو فیصلہ کوی؟ | او پیروی نہ کوی | اکثر لہ دوی نہ | مکر صوف د کمان | بیشک کمان خو
شوی کا خنکہ اولے فیصلہ کوی؟ | او پہ دوی کینے اکثر خلق خو پہ خیلو کمان تو پیسے روان دی ، او بیشک چہ کمان د

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٠﴾

پہ کار نہ رانی | دحق پہ مقابلہ کینے | ہیٹہ ہم | بیشک اللہ | پوہہ دے | پہ ہفہ خہ چہ دوی نے کوی
حق پہ مقابلہ کینے ہیٹہ خاندہ نہ ور کوی ، بیشک اللہ تعالیٰ نہ ددوی عملونو پورہ پورہ علم دے

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ

اونہ دے | دا قرآن | (دے) چہ جوہ نے کوی (دل ٹوک) | سوا د اللہ نہ | او لیکن
او دا قرآن خہ داسے (کتاب) نہ دے چہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا بل ٹوک دے پہ دروغہ باندی جوہ کوی ، بلکہ دا

تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارِيبَ

دا تصدیق دے | دہفہ چہ | لہ دے نہ وہاندی (کتابوں) | او تفصیل دے | (د تلو) کتابوں | (خہ) شک نشہ
خو دہفہ (کتابوں) تصدیق کوونکے چہ لہ کینہ وہاندی موجود دی او د ضروری حکمو تو تفصیل دے ، پہ دے کینے ہیٹہ

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

پہ دے کینے | (چہ دا) د رب د عالمونو د طرف نہ ک | یا | دوی وائی | چہ ہفہ دا دروغ تہرے ک | دواہ
شک شبہ نشہ چہ د تلو مخلوق د رب د طرف نہ راغلے دے | آیا دا خلق وائی چہ دا پیغمبر د خانہ جوہ کبے دے | دواہ

فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ

نوراوی تاسو | یوسورت | پہ شان د دے | او راوبلی | ہفہ ٹوک | چہ رابیلے شی | د اللہ نہ سوا
کے (داسے دے) نو (تاسو ہم) د دے پہ شان یوسورت راوری او د اللہ نہ سوا چہ کوم کوم رابیلے شی ہفہ راوبلی

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ

کہ چھٹی تاسو | رشتینی | بلکہ | دروغ و گنہ بودی | اے عزیزِ ہا، نہ دہ کرے دوی | یہ پوہ دھنے
کہ تاسو رشتینی | یئی - نا، بلکہ دوی دھنے عزیز (ہیچے) | دروغ و گنہ لو کو چہ دوی یہ علم کے راکہ نہ شو

وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذِبَ الَّذِينَ

اولانہ کے ارغے دوی | حقیقت دھغ | دغہ شان | دروغ و گنہ | ہفہ خلق چہ | لہ دوی نہ وہا نیند
او دے انجام ورتہ لایبکارہ شوے نہ کہ | دغہ شان دے تہ وہا نیند خلقوم (خدا فی کتابونہ) | دروغ گنہ لہ دوی

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ

سِوگورہ | خنکہ | شو | انجام | دَ ظالمانو | اوځنے لدوی نہ | هغه څوک | چه یقین لری
سِوگورہ | چه | دَ ظالمانو | انجام | څومره | خراب | وختو- اوځوک | پکے داسے | چه | په کتاب | ايمان

وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٥﴾

دې اوڅوکه داسې دى چه ايا پر نه راوړي | اوستارې فساديان خلق دس بنه مېشت دي | په يقين نه لري | په دې اوستارې | زيات پوهه دې | په مفسدانو

وہی اوروں پہ دے دی چہ ایسا پر نہ راوی اوستار بفسادیان خلق دیر نہ پیڑی

ان كَذَّبُواكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلٌ وَّلَكُمْ عَمَلٌ

دوی تادروغش نځزی | نو دوايه | ماد پاره | زما عمل ځی | اوتاسو د پاره | ستاسو عمل

لے دوی تادروغن گنہی' نورۃ وایہ چہ مالہ زماعل بس دے اوتاسولہ ستاسولونہ ، تاسو

نَمَّ بَرِيئُونَ مِمَّا أَمَلُوا وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

سو بری یی | له هغه څه نه | چه زه کوم | اوزه | بری یم | له هغه څه نه | چه تاسو کوئ

ما ذ عل ذ ذمه وارئي نه بري يمي اوزي ستاسو ذ علونو ذ ذمه وارئي نه بري يمي

عَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ

پہلے دوی! ہمعہو کی! | چہ عوبہ یسی | تاتہ | پس ایاتہ | اُرو لے شے | کنرونہ؟
پہ دوی کہے ہئے داسے دی چہ تاتہ اُ عوبہ نہ نیولی دی، نو آیاتہ کنرونہ خبرہ اُرو لے شے؟

كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ

که | دوی عقل هم نه لری | اوڅنه له دوی نه | هغه دی | چه کوری | ستا طرف ته
چه دوی د عقل نه هم کار نه اخلي | او څوک | یکنه داسه دی | چه (په ښکاره) | ستا طرف نه کوری

چہ دوی دعمل نہ ہم کار نہ اہلی ۔ اوھو کہ یتیمبے داسے دی چہ (پہنکارا) ستا طرف نہ کوی
 أَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا مُصْرُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ

یا تہ | لارہ بنودے شے | ہندوتہ | اگر کہ | دوی نہ دینی | بیشکہ اللہ

اے ہندو نہ لاریں دے شے اولاجہ دوی کتہ ہم نہ شی ، بیشک اللہ تعالیٰ ہم

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُوا يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهْرِ

اوپہ کو ورخ چہ | حقہ دوی راجعہ کری | لکہ چہ دوی نہ ووپاے شوی | مگر | یوساعت | دورخ

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ

دوی بہ پیڑ فی یویل | بہ خیل مینہ کینہ | بیشک | تاوان وکرو | حق کو موچہ | دروغ وکند لو | ملاقات دے اللہ

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِنَّمَا نُرِيكَ بِعَضِّ أَلْسِنَتِهِمْ

اونہ دودوی | بہ سمہ لایع تلونکی | اوکے چرے | مونہ وینا یوتانہ | حنے حقہ (عذاب) دیکھ چہ | مونہ دوسرے دیکھ

أَوْ نَتَوَقَّيْكَ فَاَلَيْكَ مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى

یا | مونہ تالہ وفات درکرو | نوم زمونہ طرقتہ | ددوی واپس راتل دی | بیا | اللہ | کواہ دے | بہ حقہ کارور

مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ

کوم چہ دوی کوی | او دہریو امت | یو پیغمبر دے | انہر کلمہ چہ | راشی | ددوی پیغمبر | نویصلہ کوی

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا

ددوی ترمینہ | بہ انصاف سرہ | اوپہ دوی | ہیخہ ظلم نہ شی کوئے | اودوی وائی | کلمہ بہ وی | دا

الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي

وعدہ | کہ چرے تاسو | ریشینی بیی | وایہ | زہ نہ یم مالک | دخیل خان دی

ضَرًا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

دخہ | نقصان | اونہ دنفع | مگر حقہ چہ | اللہ وغواہی | ہریو امت دپارہ | یو وقت مقہ

إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝

ہر کلمہ چہ راشی | مبعاد ددوی | نونہ | دوی وروستو پیکہ شی | یوساعت | اونہ دوی دلائی کیکہ شی

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا

دواہیہ | دُخو کوری | کہ چرے | راشی بہ تاسو | عذاب حقہ | ذشیہ | یا دورخ | انہ حقہ

يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَذَابُهُمْ ۖ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ

دورخ دواہیہ چہ | اللہ تعالیٰ عذاب دربانہ | ذشیہ | یا دورخ | ناگمانہ | راشی نو بہ حقہ

الْبَجْرُمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتَمَّ إِذَا مَا وَقَعَ أَصْنَمُ بِهِ

دکوم تادی چه په عواری | مجرمان خلق
دکم خبزه دے چه د مجرمانو ورته تلوسه ده -
آیا بیا هر که چه | هغه واقع شی | نویمان به راوړی تاسو به
نواړایا چه عذاب راشی نو هله به تاسو ایمان راوړی

وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ تَمَّ قِيلٌ لِلَّذِينَ

ایا اوس (ستا سوبقی) حال داد چه تاسو | ۱۰ | په تندۍ غوښتلو | بیا به وویل شی | هغو خلکو ته
هغه وخت (په وویل شی) چه اوس (تاسو ایمان راوړئ) او که نه د هاند خواته ورسه عقل تادی کوئ

ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُخَوِّنُونَ

وہو، چہ ظلم و کدو | چہ وُشکئی | عذاب | دہیشہ | تاسولہ بہ بدلہ نہ نشی در کوے | مکر و ہفتہ شہ

ه و یلکے شئی چہ دتل عمری عذاب مزہ خنق ، تاسوتہ بہ دخیل عمل نہ سوا نورہ
 اُنْمَ تَكْسِبُونَ ﴿۵۶﴾ وَسَتَنْبُذْكَ اَحْيٰی هُم ط اِ

اندم بکسبون (۹) و یسلیبونک | احق هو قل ای
 ۱۰ | او دوی تپوس کوی له تانه | آیاربتیاده | دا (وعدہ) | دواہ | هوا

ہو! | دوا یہ | آریسبیا دکا | دا (دعد) | دوا یہ |

ہو! | اودوی لمانہ پتوس کوی چہ آیا ذخیرہ رستینے دکا - دوا یہ | چہ | ہو!

آریسبیا دکا | دا (دعد) | دوا یہ | آریسبیا دکا | دا (دعد) | دوا یہ |

رَبِّي إِنَّهُ لَاحِقٌ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ

دیکر بزما | بیشک ۱۱ | حقہ دہ | او نہ یی تاسو | عاجزہ کوونکی | اوکے پچھوی | دھرنس دپارہ
 پیل رب م | قسم وی چہ | یا کل حقہ | اے انا سو (اللہ) دے دے راوستو نہ عاجزہ کوئے نہ شی | اوکے (دقیامت پہ

مَلَيْتُ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ

چہ ظلم دیکرو | خُشہ چہ پہ زمکہ کینے دی | نوخا مخاہ بہ قدی کینے درکری دا | اودوی بہ پتوی | پسینیا فی
 ابو قال سرہ دتوے دُنا قول مال موجود دی نوخہ بے دُخان بہ قدی کینے درکری دا کہ

ایو طام سرہ دلوے دنیا تول مال موجود دی تو ہم یہ ئے دُخان پہ فدیہ کئے ورکری او هر کله چه عذاب

رَأَوْا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ هُؤْ

چه | دوی و دینی | عذاب | او فیصله به و کردنی | د دوی به مینو کی | به انصاف سونه | او په دوی

[illegible]

يُظْلَمُونَ ۝ أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلَمْ یُنزِلْ عَلَیْکُمْ فِی الْبَحْرِ مَوْجًا فَجَیَّزَکُمْ فِیْہِ سَافِرِیْنَ ۝۱۰۱
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلَمْ یَجْعَلْ لَّکُمْ فِی الْاَرْضِ مَوَدِّعًا ۙ وَجَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ مِیْثَاقًا ۙ وَجَعَلَ لَکُمُ الْفَلَاحَ ۙ ۝۱۰۲

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

۱. بیشک | وعده | دالله | رشتیا (ده) | لیکن | اکثر ددوی | نه پوهیږی -

ماتى چە دَالله تَعَالَى وعده رېئيتى ده ، خواكتر خلق نه پوهيږي .

قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
 رَاغِلْ دے تاسوتہ نصیحت اسودرب طرفہ اوشفا دھغٹہ چہ پہ سینو کئے دی
 تاسوتہ دخیل رب دطرف نہ نصیحت راغلے دے او د سینو د بیمارو علاج دے
 وَهْدَى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
 او ہدایت اور رحمت مؤمنانو دپارہ دواہیہ پہ فضل د اللہ او بہ رحمت ددے
 او غوکے چہ و معنی د هغوی پہ حقہ ہدایت اور رحمت د (لے پیغبرہ) دواہیہ (چہ و اقران فضل اور رحمت د) نو د اللہ پہ
 فِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 پس پہ دے پکاری دی چہ خوشحالہ شی ددے دا پیغبرہ بنہ د لہ هغٹہ نہ چہ دوی جمع کوی اوواہیہ آیا و لیبل تاسو
 فضل اور رحمت باند دوی لہ خوشحالیدل پکاری دا د هغٹہ تولو خیر و نو نہ ہتردی کوم چہ تاسو جمع کوی دوی نہ دواہیہ
 مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا
 هغٹہ چہ نازل کرد اللہ تاسو دپارہ رزق بیا جوہ کرو تاسو پہ دے کہنے دغٹہ حرام
 دا خو نہایتی چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ کوم رزق رالیہ دے تو تاسو دھان نہ پہ هغٹہ کہنے دغٹہ حرام اوغٹہ
 وَحَلَالًا قُلْ أَلَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ
 او دغٹہ حلال دواہیہ آیا اللہ حکم کرے تاسوتہ یا پہ اللہ باندی تاسو دروغ تہی
 حلال کرد دوی نہ تہیوس و کہہ چہ آیا اللہ تعالیٰ تاسو د کراہان نہ دکرے کہ یا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باندی دروغ تہی
 وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 اوغٹہ گمان د هغٹہ خلقو چہ تہی پہ اللہ باندی دروغ اذ قیامت ددے ہتردی
 او هغٹہ خلق چہ پہ اللہ تعالیٰ باندی دروغ تہی د هغوی د قیامت د ورے پہ حقہ گمان دے
 إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
 بیشک اللہ دلوئے فضل خاوند دے پہ خلقو اولیکن دیرلہ دوی نہ اشکر نہ کوی
 بیشک اللہ تعالیٰ پہ خلقو باندی دیرمہربان دے خو اکثر خلق ناشکرہ دی
 وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
 اونہ ایے تہ پہ ہیچ حال کہنے اونہ لوے تہ اہے لہ قرآن نہ اونہ کوئی تاسو
 اور لے پیغبرہ تہ پہ ہر حال کہنے چہ پئے اوپہ هغٹہ مال کہنے ہم چہ قرآن لوے اور لے خلقو تاسو
 مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا
 حے عمل مکرہ مونہ پہ تاسو باندی خبردارہ ہر کہ چہ تاسو مشغول ہیں پہ هغٹہ کہنے اونہ
 چہ حے کار کوئی نو پہ ہر حال کہنے مونہ تاسو وینو گورو حے وقت چہ تاسو پہ هغٹہ کار کہنے اختہ یی اوستا
 يَعِزُّبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 پتہیری ستا د رب نہ پہ اندازہ دیوے ذرے پہ زمکہ کہنے اونہ پہ آسمان
 د رب نہ پوتے قدر لہ خیز ہم پتہ پلتے کیدے نہ شی پہ زمکہ کہنے اونہ پہ آسمان
 منزل ۳

ج ۱۱

نَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ

۱۰ شکر دوستان د الله | نشه د مرقه ویره | په دوی | اونه به دوی | غږن وی | هغو کسانو په
د الله تعالی په دوستانو د ویره راجی | اونه چرې غږن کیږی - دا هغه کسان دي

مَنْوَا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ہائے راہو | اودوی | پرهیزکاری دکھ | اودیلہ | زیرے دے | پہ ژوند د دنیا کنے
 ایمان ئے راہو او پرهیزکاری ئے اختیار کہہ ، ددوی دیارہ د دنیا نہ ژوند کنے او نہ کن تر کنے

فِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

پہ آخرت کے | نشۂ دختہ بدلون | دَ اللہ خبر دلہ | ہم دادہ | کامیابی
 پوشخری دہ | دَ اللہ تعالیٰ خبر نہ بدلہ دی |

عَظِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ حَاصَّةٌ ۖ

وَيُخَوِّفُونَ دُونَهُ كُفْرًا تَارِكًا مَا فِي الْيَدَيْنِ أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي سَعْيٍ مَّوْجِهٍ
 وَبِهِ | أَوْ غَمَزْنَ دُونََهُ كُفْرًا تَارِكًا مَا فِي الْيَدَيْنِ أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي سَعْيٍ مَّوْجِهٍ | عَزَّتِ | اللَّهُ لَرُوحِ | أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي سَعْيٍ مَّوْجِهٍ

سَبِّعُ الْعَلَمُ (۶۵) اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَدَنٌ فِي السَّمَوَاتِ وَمَدَنٌ

ریدونکہ | یوہ | یاد ساتی | بیشک | ادا اللہ دی | خہ چہ | پہ آسانون کئے | او خہ چہ

فقہ آوری دیرینہ پوہہ ہے۔ واوری چہ اقول ذالہ تعالیٰ دی ہرچہ پوہہ آسمانوں اوپہ زمکہ

الارض ۛ وما يَدْعُ الدِّينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ
 | او پيروى نہ کوی | حقہ خلق چہ | آواز نہ کوی | اللہ نہ سوا | دُشربکانو ؟

موجود دی۔ اوکوم خلق چه دالله تعالیٰ نہ سوا نورو (دخان نہ جوہ کرد) شریکانو نہ آوازونہ کوی

يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٢﴾ هُوَ

اکوی پیروی دوی | مکر | دَ وِهم | اوئِ دی دوی | مکر | دوو عَرَن | هم دے دے

لَكُمْ الْبَيْتَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا إِنَّ

سہ | جوڑ کر | تاسو پاره | شپہ | چہ تاسو آرام وکړئ | پہ هغه کښه | او ورځ | روښانه | بیشکه
ذات دے چہ شپہ ئے درلہ جوړه کړے ده | چہ آرام | پکښه وکړئ | او ورځ روښانه کړه ده | چہ لیدل پکښه کول

ذَلِكَ لَأَيِّ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٤﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

دے کئے | نچنے دی | ہفت قوم دپارہ | چہ آدوسی | دوی وائی | نیولے دے اللہ | ہوئے
شکرمہ نہ کے کئے | آؤں دیک دپارہ دلہ نہ موجودی دوی وائی چہ اللہ ہاں نہ ہوئے نیولے

سُبْحَنَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

هغه پاک دے | هغه بے نیاز دے | دهغه دی | غه چه | په آسمانو نو کښه | اوغه چه | په زمکه کښه |
الله تعالی پاک دے | هغه غنی دے | هرغه چه | په آسمانو نو او په زمکه کښه دی | ټول دهغه (ملکیت) دی

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

نشته دے | تاسو سره | هیڅ دلیل | د دے | آیا وایي تاسو | په الله باندې
تاسو سره (د شرک) په دے خبره هیڅ دلیل هم نشته | نو آیا تاسو په الله تعالی باندې داسه خبره

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

هغه غه چه نه پوهیږي | ووايه | بیشکه کوم خلق چه | تری | په الله باندې | دروغ
تری چه خپله تر څه خبر هم نه یی | ووايه چه غوک په الله تعالی باندې | دروغ تری | یقیناً هغوی

لَا يَفْلَحُونَ ۚ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

هغوی به خلاص نه بیا موی | لږه فائده | په دنیا کښه | بیا | زموږ طرف ته دی | واپس راتلل دي | بیا
خلاصیدي نه شی | په دنیا کښه لږ ساعت مزه وکړي | بیا هم زموږ طرف ته د دوی واپس ده | نو

نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ وَاتِلْ

مونیږ به وځلو و دوی ته | عذاب | سخت | په وجه دهغه | چه دوی به کفر کولو | او واورو
بیا په مونیږ دوی ته د دوی د کفر او انکاری وجه د سخت عذاب مزه وڅکولو (لمن خبره) | نو

عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ ۖ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

دوی ته | خبر | د نوح | هرکله چه وویل ده | خپل قوم ته | اے زما قوم | که وی گران | په تاسو
ته د نوح (عليه السلام) حالات واورو | هرکله چه ده خپل قوم ته وویل چه زما قوم | که په تاسو باندې دلته

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ ۖ فَاجْبِعُوا

زما اوسیدل | او زما نصیحت کول | په آیتونو د الله | نو په الله باندې | ما توکل کړه دے | پس یوځای کړه
زما استوگنه او د الله د حکمونو په ذریعه زما نصیحت گران وی | نو زما په خپل الله باندې توکل دے | نو تاسو د خبر

أَمْرِكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً

خپله معامله | د خپلو شریکانو سره | بیا | نه دوی | ستاسو معامله | په تاسو باندې | پټه
(جوړ وکړو) | شریکانو سره خپله فیصله وکړی (چه) | بیا تاسو ته په خپله خبره باندې غه شک پاته نشي

ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

بیا | وکړی | ماسره (خه چه کوئ) | او ماله مهلت مه را کوئ | پس که چیرې | تاسو مخ واړو | نو ماته د غوښتنې تاسو
بیا ماسره خپله غوښتنې وکړی او هیڅ مهلت مه را کوئ | بیا که تاسو (زما نصیحت) مخ واړو | نو زه غه پرېم

مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجَرْتَنِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

غه اجر | نشته دے | زما اجر | مگر | په الله | او ماته حکم شو دے | چه زه شتم
نه کوم | ما خو تاسو څه معاوضه نه ده غوښتنې | زما معاوضه خو صرف د الله په ذمه ده | او ماته حکم شو دے | چه زه

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَتَجْنِيهِ وَمَنْ مَعَهُ

له فرمانبردارونه | پس دوی دروغ و کذب و دے | تو غلا و کذب مونږ دځته | او هغه چاته چه | دده سره وو | په فرمانبردارو کښه شامل شم - بیا دوی هغه دروغش وکړلو بیا مونږ هغه او کوم چه هغه سره په کشتي کې

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

په کشتي کې | او جوړ کړل مونږ دوی | جانشین | او غرق کړل مونږ | هغه خلق چه | دروغ وکړل وو | دو بج کړل او دوی مو (په زمکه کې) جانشین جوړ کړل او کومو خلقو چه زمونږ آیتونه دروغ گڼل وو

بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِرِينَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا

زمونږ آیتونه | پس وکوره | چه څنگه شو | انجام | د ویرولو شوو | بیا راولیدل مونږ | هغه مو غرق کړل پس وکوری چه د هغو خلقو څه انجام شو، کوم چه ویرول شوی وو - بیا مو د هغه نه

مِّنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

پس له دغه نه | پیغمبران | د دوی د قوم طرف ته | پس دوی راولیدل هغوی | روښانه | په دغه دغه نه وو | پس نور پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته ولیدل ، نو هغوی ورته څرگند دلیلو نه یوېل خوداونه شوه

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ایانې راولیږي | په هغه څه چه د دوی دروغ گڼل وو هغه | وړاندې | دغه شان | مونږ مهر لکوو | په زړونو | چه په هغه ایمان راځي دے دے کوم چه وړاندې دروغ گڼل وو، مونږ دغه شان د سرکشانو په زړونو باندې

الْمُعْتَدِينَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

د حد نه د تیزیدونکو | بیا ولیدل مونږ | پس له دوی نه | موسی | او هارون | طرف د فرعون | تاپه لکوو ، بیا مونږ د دغه (پیغمبرانو) نه پس موسی او هارون علیهما السلام دواړه فرعون او د هغه

وَمَلَأِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٤٩﴾

او دده د سردارانو | په خپلو تخنیکو سره | نو دوی غرور وکړه | او دوی وو | قوم | گناهکاران | دلباریاو ته د خپلو تخنیکو سره ولیدل خو هغوی لوی وکړه | او دغه خلق وو مجرمان -

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا

بیا په هرکله | راغی دوی ته | حق | زمونږ له طرف نه | دوی وویل | بېشکه | دا (خو) | نو هرکله چه ورته زمونږ د طرف نه حق ورغی ، نو هغوی وویل چه دا خو څرگند

لِسِحْرِ مُّبِينٍ ﴿٥٠﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

جادو دے | ښکاره | وویل | موسی | آیا تاسو وایئ دا | د حق په بابه | هرکله چه هغه راغی تاسو | جادو دے - موسی علی السلام وویل چه آیا تاسو د حق په حقله دا وایئ هرکله چه هغه تاسو ته راغی

أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا

آیا دا جادو دے ؟ | اونه کامیابی | جادوگر | دوی وویل | آیات راغلي په موږ | دے چه دا جادو دے ؟ حال دا دے چه جادوگر هېڅکله نه کامیابیږي - هغوی وویل چه آیات مونږ

لَتَلْقَيْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمْ

چه ته دواړو موند | له هغه څه نه | چه موندلی د موند | په هغه | خپل پلارنيکه | اودى | تاسو دواړو له

تہ د څه د پاره راغلې یی چه ته موند د هغه لاس ته بل خوا د څه په کومه چه موند خپل پلارنيکه موندلی دی | او چه د ملک

الکبرياء في الارض وما نحن لکم بمؤمنين ۸۵) وَقَالَ سرداری | په زمکه کې | اودنه یو موند | تاسو دواړه | منونکی | اودو ویل

مشری ستاسو د دواړو په لاس راشی | او موند خوتا سو دواړه هپر څه نه منو - اذ فرعون (خپل سر

فرعون ائتونی بکل سحر علیهم ۸۶) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ فرعون | راولی ماته | هر جادوگر | هوښیار | پس هر کله چه راغلل | جادوگران

ته د وویل چه ماله ټول ما هر جادوگر راولی - نو هر کله چه جادوگر راغلل نو

قَالَ لَهُمُ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۸۷) فَلَمَّا اَلْقَوْا دوی ته | موسی | د غور زوی | هغه څه چه تاسو غور زونکي یی | بیا هر کله چه | دوی د غور زو

موسی علیه السلام ورته د وویل څه چه اچول غواړی هغه را مبدان ته کړی - بیا هر کله چه هغوی (خپل پری

قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ ۸۸) اِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ فو دویل | موسی | څه چه تاسو راوړی دی | (هغه) جادو دے | بیشکه الله | به هغه اوس باطله (بیان) کړی

او کونکې د غور زو نو موسی علیه السلام د وویل چه تاسو څه راوړی دی هغه جادو دے - الله تعالی به دا د پیر زما فنا کړی

اِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۸۹) وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بیشکه الله | نه سموی | کار | د مقصد انو | (حق به ثابت) کړی | الله | حق

بیشکه الله تعالی د فسادیانو کار له سمون نه وړ کوی - او الله تعالی د خپله وعدے مطابق حق

يَكْمِنتُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۹۰) فَمَا اَمِنَ لِمُوسَى اِلَّا په خپل حکم سره | اگرکه | نه دے خوښوی | مجرمان خلق | پس ایمان را و نه وړ | په موسی | مگر

رښتینې کوی اگرکه د مجرمانو ناخوښه دی - پس د فرعون او دده د سردارانو د دیر

دَرِيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُمْ اَن بوع دے | له قوم دده نه | په دیرزه | له فرعون نه | اوله سردارانو د دوی | چه

نہ د موسی علیه السلام د قوم د یو څو کسانو نه سوا چا هم په ده ایمان رانه و نه وړد چه چرته په ممیبت

يَقْتُلُهُمْ ۹۱) وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهُ عذاب به کړی دوی | او بیشکه | فرعون (دو) | زور آور | په زمکه کې | او بیشکه د (دو)

کې نه اخته نه کړی - او بیشکه چه فرعون په ملک کې دیر زور آور دو ، او هغه به دیر

لِسَنِّ الْمُسْرِفِينَ ۹۲) وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ له حد نه تیریدونکې | اودو ویل | موسی | اے زما قوم | که چرے تاسو | ایمان را وړې دی

زیاته کولو - او موسی علیه السلام د وویل چه اے زما قوم | که تاسو به (رښتیا) به خدا دے

يَا اللَّهُ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿۸۳﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ

پہ الله | انوم پہ هغه باند | توکل کوئی | کہ چہرے ہی تاسو | فرمانبردار | پس دوی وویل | پہ الله باند | ایمان دا دے وی تو پہ هغه باند | تکیہ وساتئی کہ تاسو فرمانبردار یئی ۔ نو هغوی جواب ورکړو چه زمونږ په

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸۵﴾ وَنَحْنَا

توکل وکړو مونږ | زمونږه رب! مه جوړه مونږ | فتنه | د پاره د قوم | د ظالمينو | ادخله راکړه مونږ | الله تعالی توکل دے اے زمونږه رب! مونږه د ظالمينو په لاس کي فتنه مه کړخو | او په خپل رحمت مونږه

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

په خپل رحمت سره | له قوم د کافرانو نه | او مونږه ووی وکړه | موسی ته | کافرانو دے نه بچ کړه ۔ او مونږه موسی او د هغه وروسته د وحی

وَإِخِيهِ أَنْ تَبَوُّا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا

او د دے وروسته | چه | تاسو جوړ کړی | دخپل قوم د پاره | په مصر کي | کورونه | او جوړ کړی | وکړه ، تاسو دخپل قوم د پاره په مصر کي کورونه قائم وساتئ ، او خپل کورونه

بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۷﴾ وَقَالَ

خپل کورونه | د عبادت ځایونه | او قائم کړی | مونږ | اوزیر په وکړه | مؤمنانو ته | او وویل | د مونږ ځایونه کړی ، او د مونږ پابندی ساتئ | اوتہ مؤمنانو له زیر په وکړه | اوموسی علیہ السلام

مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً ۖ وَ

موسی | اے زمونږه رب! | بیشکه تادکړه دے | فرعون | او د دے سردارانوته | زینت | او | وویل | اے زمونږه رب! | تا فرعون له او د هغه سردارانوله د بناسټ سامانونه او چیر مالونه

أَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ

دولت | په ژوند د دنیا کي | اے زمونږه رب! | چه دے گمراهه کړی (خلق) | ستاد لاس نه | په دے دنیا ورکړی دی | (نتیجه دے دا چه) | اے زمونږه رب! | هغوی ستاد لاس نه خلقت گمراهه کوی

رَبَّنَا اطِّبَسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

له زمونږه رب! | فناکړه | د دوی مال او دولت برباد کړه ، او د دوی زهونه سخت کړه ،

فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۸۸﴾ قَالَ قَدْ

چه دوی ایمان رانه وړی | تر دے چه | د دوی دگوسری | عذاب | دردناک | الله وفرمائیل | یقیناً | چه | هچر په ایمان رانه وړی ، تر دے چه | دردناک عذاب وویي ۔ الله تعالی ورته وفرمائیل

أُحِبِّتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ

قبول کړے شوے | ستاسو دعا | پس تاسو دواړه ثابت قدم سید | او تابعداري مه کوئ | د لار په | د هغو خلکو

چہ ستاسو دعا قبوله شوه | تو په خپله لاره قائم وسیدی | او د هغه چا په لاس مه ځئ | چه

لَا يَعْلَمُونَ ۹۹ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ

چہ علم نہ لری | او پورے ویستل مونڈ | بنی اسرائیل | ددریاب نہ | پس دوی پے شو
نہ پوھیری ۔ او مونڈ بنی اسرائیل د سمندر نہ پورے ویستل ۔ نو فرعون او دھنہ

فَرَعَوْنَ وَجُنُودَهُ بَغْيًا وَعَدُوا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ

فرعون | او ددہ لبرکے | پھ ظلم | اوزیاتئی سرک | تردے چہ | اھمک | دے پھ دو بیوں شر
لبرکونہ ہم د ظلم او ذریاقی پھ غرض ورپے روان شول ، تردے چہ ہفہ پھ دو بیوں شر

قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْ اٰمَنْتُ بِهِ بَنُوْا

نوح و ییل | مایقین و کرد | چہ نشہ | (خو) معبود | سوا | دھنہ ذات نہ | چہ ایمان راوے پھ ہفہ | بنی
وے و ییل چہ زہ ایمان راوے چہ دھنہ ذات نہ سوا بل معبود نشہ پھ کوم چہ بنی اسرائیل ایمان

اِسْرَءٰیْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۱۰۰ وَقَدْ عَصَيْتُ

اسرائیلو | اوزہ | لہ فرمانبرداری نہ یم | آیا اوس (ایمان راوے) | حال چہ تا نافرمان کرے
راوے دے اوزہ پھ مسلمانانو کئے شامل یم ۔ دے فرماییل (اوس ایمان راوے) ؟ حال دادے چہ لہ

قَبْلُ وَكُنْتُ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۱۰۱ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدْنِكَ

دہانہ لہ کنہ | او تہ وے | لہ فساد کوونکونہ | پس نن بہ | مونڈ نجات دکر | ستا بدن نہ
کے نہ ورا ند تا نافرمانی کرے دہ او تہ لہ فساد کوونکونہ ہے ۔ پس نن یہ مونڈ ستا بدن نہ بچ کر

لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلَقَكَ اٰیَةً ۚ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ

چہ تہ شہ | ہفہ ہاد پرا | چہ تانہ وروستو راوے | غنیمہ | اوبیشک | دیر | لہ خلقونہ
چہ تہ د راوے کوونکونہ د پراہ (دعبرت) غنیمہ شہ او واقعی دیر خلق زمونڈ د غنیمہ

عَنْ اٰیَتِنَا لَعَلَّوْنَ ۱۰۲ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِيْ اِسْرَءٰیْلَ مَبَآئِدَیْ

زمونڈ لہ آیتونہ | بے خبرہ دی | اوبیشک | حائے و کرد مونڈ | بنی اسرائیلونہ | حائے نہ
بے خبرہ دی ۔ او بیشک مونڈ بنی اسرائیلو لہ پھ زمکہ دیر نہ حائے و کرد

وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰی جَآءَهُمُ

اومونڈ رزی و کرد دوتہ | لہ پاکیزہ خیزونہ | پس دوی اختلاف ونہ کرد | تردے چہ | راغے دوی
اومونڈ دوی لہ پاکیزہ خیزونہ رزق و کرد (یوبل سو) اختلاف ونہ کرد ۔ تردے چہ دوی تہ

الْعِلْمُ ۚ اِنَّ رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ فِیْمَا کَانُوْا فِیْهِ

علم | بیشک ستارپ بہ | فیصلہ و کری | ددہ ترمینہ | پھ ورخ د قیامت | پھ ہفہ خبر کئے | پھ کومہ پھ
(دحق) علم راغے ۔ بیشک ستارپ بہ د قیامت پھ ورخ ددوی ترمینہ فیصلہ و کری پھ ہفہ خبر کئے پھ کومہ

یَخْتَلِفُوْنَ ۱۰۳ فَاِنْ كُنْتَ فِیْ شَكٍّ مِّمَّا اَنْزَلْنَا اِلَیْكَ

اختلاف کوو | پس کہ پھرے تہ یئے | پھ شک کئے | لہ ہفہ کتاب نہ | چہ نازل کرد مونڈ | ستا طرف نہ
نہ چہ دوی اختلاف کوو ۔ کہ پھرے تا تہ پھ ہفہ خبر کئے کوے چہ مونڈ پھ تا نازلے کری دی غہ شک

فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ

یونس وکرمہ | دھمہ خلقونہ | چہ لوی | کتاب | دہاندہ تانہ | بیشکہ راغلے تانہ | حق (قرآن) دھمہ چانہ یونس وکرمہ چہ لہ تانہ دہاندہ کتابونہ کے نوشتل . بیشکہ تانہ دخیل پروردگار دطرف نہ

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۹۷ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ

ستادرب لہ طرف نہ | پس مہ کیرہ تہ | لہ شک کوونکونہ | اومہ کیرہ تہ | لہ ہغوخلقونہ حق راغلے حے . نوہرگز پہ شکمنوخلقو کینے مہ شاملیرہ | اوپہ ہغہ خلقو کینے ہم خان مہ مکروہ

كَذِبُوا يَا أَيُّهَا اللَّهُ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۹۸ إِنَّ الَّذِينَ

چہ دروغے کنہل | داللہ آیتونہ | پس تہ بہ شے | لہ نقصان موندونکونہ | بیشکہ | ہغہ خلق چہ چہ داللہ تعالیٰ نغنے دروغ گنہی . گنی تاوانی بہ شے . بیشکہ دچاہہ عقلہ چہ ستا

حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۹۹ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ

ثابت شو | پہ ہغوی باندا | حکم | ستادرب | ایمان نہ راوہی | اوکے پچے | راشی دوی تہ درب خبرہ ثابتہ شوے دہ ہغوی ایمان نہ راوہی . اگرکہ ہر قسم نغنے ورتہ

كُلِّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۱۰۰ فَلَوْ لَا

تولے معجزے | تردے چہ | دوی وکوری | عذاب | دردناک | پس ولے نہ راشی . ترخو چہ دردناک عذاب ونہ وینے . نوداے (مثال نشتہ) چہ یو

كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَتَفَعَّلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ

شو | یوکل | چہ ایمانے راوہی | نونفعے رسولے تہ | ددے ایمان | سوا | دقوم کلی دعذاب لید ونہ پس ایمان راوہے وی اوچیل ایمان ورتہ نفع وکرہی وی بغیر یونس علیہ السلام د

يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

دیونس نہ | ہرکہ چہ دوی ایمان راوہی | نونفعے رسولے تہ | لہ دوی | عذاب | دذلت قوم تہ . ہرکہ چہ ہغوی ایمان راوہی . نو مونہ ترے نہ شرمونکے عذاب پہ دے دنیا کینے لیرے

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَجَّيْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ۱۰۱ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ

پہ ژوند د دنیا کینے | اومونہ نفع ورسولہ دوی | ترخہ مودے پورے | اوکے چرے غوبٹلے | ستارب کرو . اودوی تہ مونہ ترے یوے مودے پورے نفع ورسولہ . اوکے ستارب غوبٹلے نونفعے

لَا مَن مِّنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ

نوبہا بہ داوہی | ہغہ چاہہ بہ زمکہ کینے دی | تولو پہ جمع | پس آیاتہ | بہ مجبورہ کرے خلق چہ بہ مخ دز مکے دی تولو بہ ایمان راوہے دو | نو آیاتہ خلق پہ دے مجبورہ کوے

النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۱۰۲ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

خلق | تردے چہ | دوی شی | مؤمنان | اونشتہ دطاقت | یونس لہ تردے چہ دوی ایمان راوہی | اوہیٹوک دانہ شی کوے

أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِأَذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

چہ حق ایمان راوی مگر | یہ حکم دانلہ | او حق غور زوی | ناپاک | یہ حق خلقو چہ
چہ ایمان راوی مکر د الله تعالیٰ یہ حکم سرہ | او الله تعالیٰ پلیدی یہ حق چہ اور غور زوی چہ

لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

نہ پوہ پیری | دواہیہ | وگوری | خہ خیزوندی | یہ آسمان و کتبہ | او یہ زمکہ دیکھ
عقل نہ کار نہ اخلی - ورتہ دواہیہ چہ لہ وگوری یہ آمانو او یہ زمکہ کتبہ خہ خیزوند موجودی

وَمَا تَعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

او یہ کار نہ راوی | نخبہ | او دیرے | حق خلقو نہ | چہ ایمان نہ راوی
او (د دنیا) توے نخبہ او توے دیرے حق خلقو ہیتر فائدا نہ وکوی کوم چہ ایمان راوی نہ غواری

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا

پس دوی انتظار نہ کوی | مگر | یہ شان | د ورخو | د حق خلقو | چہ تیر شوی دی
نویا اوس دوی د حق ورتہ انتظار کوی کوم چہ لہ دوی نہ یہ

مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۝

وہ اندلہ دوی نہ | دواہیہ | پس انتظار کوی | بیشک زک (م) | تاسوسرہ | لہ انتظار کوی نہ کونیم
وہ اندینو خلقو راغلے دے - ورتہ دواہیہ چہ شبہ دہ تاسوہم انتظار کوی اوزہ م تاسوسرہ انتظار کوم

ثُمَّ نَبْغِي رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا

بیا | مونہ جلاہ و رکود | خیلو پیغمبرانوہ | او حق خلقو نہ | چہ ایمان راوی دے | دغہ شان | حق دے
نویا یہ (دعاب یہ وخت کتبہ) مونہ خیل پیغمبران او (نور) مؤمنان بچ کرو ، ہم دغے مونہ ذمہ واری

عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ

یہ مونہ باندی | چہ مونہ بچ کرو | د ایمان خاوندان | دواہیہ | اے | خلقو
دہ چہ مؤمنان یہ بچ کرو - (اے پیغمبر!) دواہیہ چہ اے خلقو کہ

إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ

کہ چرے تاسو بی | یہ شک کتبہ | لہ دین زمانہ | نوزہ عبادت نہ کوم | د حق
اوس ہم زمانہ دین یہ حقہ ستاسوغہ شک پاتے دی ، نوزہ د حق معبودانو عبادت نہ کوم چہ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي

د کوم چہ تاسو عباد کوی | سوا د الله نہ | لیکن | زہ عبادت کوم | صوف د حق الله
تاسوے بغیر د خداے نہ عبادت کوی ، بلکہ زہ خود حق الله عبادت کوم چہ ستاسوژوند او

يَتَوَكَّلُكُمْ ۖ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَنْ أَقِمَّ

چہ مرگ د کوی تاسو | امانہ حکم شو دے | بسم زک | د ایمان دانو نہ | او داجہ | شیخ
مرگ د حق یہ قبضہ کتبہ دے امانہ حکم شو دے چہ یہ مؤمنانو کتبہ د شامل بسم اودا حکم دے

وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

مخپل | دین | حنیف ته | او مه کبره ته | له مشرکانو نه |
خپل ځان د دین غاړه ته یو مخیز کړه | او په مشرکانو کې نه شامل کړه -

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ

او مه بله | د الله نه سوا (بل څوک) | چه نه نفع در رسوي تاته | او نه نقصان در رسوي تاته | که ته داسه وکړه
او د الله تعالی نه سوا د هغه چا نه دعا مه غواړه چه نه نفع در کول شي او نه ضرر در کول شي | که

فَأَنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ

نوبېشه ته به | هغه څه به | له ظالمانو نه | او که چرې ورسوي تاته الله | (څه) تکلیف
داسه و وکول نو په ظالمانو کې به شمېر شې - او که الله تعالی درته تکلیف ورسوي نو به د

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ

نو نشته څوک لرې کونکې | د هغه | سوا د هغه نه | او که چرې | هغه رسول غواړي تاته | (څه) ښېکړه
هغه نه بل څوک لرې کولې نه شي | او که هغه درته خیر رسول غواړي نو د هغه نفل

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادٍ

نو نشته څوک دفع کونکې | د هغه د فضل | رسول | ادا (فضل) | چاته چه غواړي | له خپلو بندگانو
هیڅوک رد کولې نه شي - د هغه چه په کومو بند یا نورو مرضی ووشي نو فضل پرې کوي

وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

او دے | بخښونکې | مهربان دے | اویا به | اے | خلکو | دا غل دے تاسو ته
او هغه بخښونکې رحم کونکې دے - دوايه چه اے خلکو! تاسو ته د خپل رب د طرف

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

حق (قران) | ستا سؤرب له طرف نه | پس څوک چه | په نیغ لار راشي | پس بېشه هغه په سمه لار راځي | خپل ځان د پاره
نه حق را رسيد لے دے - نو څوک چه په سمه لار روان شو نو د خپل ځان د پاره روايت شو -

وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

او څوک چه | په لار شو | نو بېشه هغه به لار کيږي | خپل ځان د پاره | ونه یم | زه | په تاسو باندې
او څوک چه گمراه شو نو وبال ته په خپل ځان شو | او زه ستاسو څه ذمه وار خو نه

بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ

نکمه بان - | او پيروي کوه ته | د هغه څه | چه وحی ته کولې شي | تاته | او صبر کوه
بسم - | او په هغه د وحی عمل کوه | کومه چه تاته راځي | او صبر کوه

حَتَّىٰ يَخُصِمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

تر دے چه | فیصله وکړي | الله | اودے | د ټولو نه ښه | فیصله کوونکې دے
تر دے چه الله تعالی فیصله وکړي - او هغه ډیر ښه فیصله کوونکې دے -

سُورَةُ هُودٍ هُوَ مَكِّيٌّ وَمِائَةٌ وَتِسْعُونَ آيَةً
سورة هود مکي ہے اور یکسے (شروع) اللہ پہ نوم چہ نوے مہربان و پرزیاں رحم کو دیکھ دے
ثَلَاثُ عَشْرُونَ آيَةً وَعَشْرُونَ حَرْفًا
۱۳۳ آیتوں اور ۱۰ حروف کے ساتھ

الرَّحْمَةُ كَتَبْتُ أَحْكِمْتَ آيَتَهُ ثُمَّ فَصَلْتَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ

خَيْرٌ ۝ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ ۚ اِنِّیْ لَکُمْ مِّنْهُ نَذِیْرٌ
 خبردار | چه عبادت م‌کوی | سوا د‌الله نه | بیش‌که زه | تاسو ی‌آرد | د‌هغه د‌طرف نه | ویرونی
 د‌وحکیم باخبره د‌طرف نه، د‌اچه د‌الله نه سوا د‌ل چ‌عبادت م‌کوی - زه د‌هغه د‌طرف نه تاسو ی‌آرد ویر

وَبَشِيرٌ ﴿٥﴾ وَإِنْ أَسْتَغْفَرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
 اوزير بوردوكنيم | اوداچه | بخشنه و غواهي | دخيل رب نه | بيا | توبه و كرمي | دهغه به ضروري
 اوستا (زيږدوكنيم) | اوداچه | دخيل رب نه | بخشنه غواهي | بيا هغه ته | ځان رجوع ساتي

يُمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ وَ يُمُوتُ

کَلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ
هر | خاوند د بزرگمی ته | دهغه بزرگی | اوکه چهره تاسو مخ وارهؤی | نو بيشکزه | د بزرگم
يات مبنه عمل کوونکوته به زيات ثواب ورکړي ، اوکه چهره تاسو (د الله تعالى نه) مخ وارهؤی نو بيش

عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ
 ہر خیز یابد | قادر دے | داؤدے | بیشک دوی | داغبرگوی | خیل سینے
 ہر حقہ پورے پورے قدرت لری۔ | داؤدے | دوی خیل سینے تا دوی | ۛہ دَا اللہ تعالیٰ

بَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ لَا يُعَلِّمُهُمُ اللَّهُ مَا يَكُونُوا فَعْلًا ۚ

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾